

голѣмо-то **Фнокѣ** приготоکленїе, сто́ло съ голѣмъ рѣдость и взыкало въ сърцѣ-то си и дѣмало си: Аелѣа! коли́ка радость изведнашъ така заскоро появі сѧ намъ не! Защѣто ще сѧ оухраніж, и ще вчѣрамъ до съгостъ толкова мнѣго, што оутрѣ **Сѣнодъ** да не **Сгладнѣти**? Това като си мыслило и дѣмало въ себѣ, и си маҳалъ вѣдно **Спашкъ-тъ**, и дерзновенno сто́ло, защѣто сѧ надѣяло на дрѣго-то Кѣче, като на єдинъ вѣренъ прѣатѣль Пѣвара-а като го видѣлъ, че си фьртѣло на сѧмъ на тамъ **Спашкъ-тъ**, докѣпахъ го за кѣлкитѣ, и метнѣлъ го тѣ такси вѣнъ изъ прозбрцы-тѣ. А тѣ клетѣ-то, като паднѣло, дѣлѣ, твѣртило да вѣга, и выкало кѣлкото си могли **Нѣкое Отъ Кѣчета-та**, които го срѣциали по путь, попытало го, какъ вечерѧ, **Въ дрѣже!** а **Фнѣ Сѣнодъ** и рекла **Отъ мнѣго ідѣнѣ и піанѣ** преало сѣмъ и оупило сѣмъ сѧ до толкова, што нити путь-а знамъ **Отъ гдѣ** сѣмъ излѣзло.

Почака **Басна-та**: ча нетрѣка да кѣркамы и да сѧ надѣялъ нѣкое добрѣ **Отъ Фніа**, които сѧ **Сѣнодъ** вѣтѣвати да ни стѣрятъ добрѣ **Отъ чѣждо-то**.

Рыбакъ. 130

Единъ Рыбакъ незнѣалъ какъ сѧ было ловило Рыба, а мѣ зѣлъ скирки и трѣжи и **Стишѣлъ** при морѣ-то. И като сѣднѣлъ на єдинъ камикъ, пирво скирѣлъ мнѣго сѧ скиркъ-тъ, и сакалъ, че Рыбы-тѣ заради сладкій-глазъ на скирентѣ-то ѡтели да изскочятъ сми на сѣхо. Като сѧ надѣвалъ мнѣго, и не своршилъ вѣро, фьрлѣлъ скиркъ-тъ, и поѣлъ трѣжъ-тъ, и като иж фьрлѣлъ въ водѣ-тъ, оуловилъ мнѣго Рыбы. Като ги извѣдилъ измрѣжъ-тъ, понѣже ги гаѣдалъ, че выли скачали, рекла: **Въ злѣйшии добытыци!** когато скирахъ, вы неиграхте, амъ като престаҳа да скиржъ тогиба ли правите това;

Приказката є за **Фніа**, които правятъ нѣкое дѣло безъ разсѫдѣнїе и безъ крѣме.